Man. 3. 172.: ययाच परिविद्यते· 2) uxorem ducere, fratre majore non marito, *unde nomen agentis* परिवेत्तृ· Man. 3. 171. — परिवित्त frater major, cujus frater minor uxorem duxit.

c. प्रति adipisci, accipere. Mah. 3. 8420.: विश्वावसोस् तु तनयाद् गीतन् नृत्यञ्च सामच ... प्रत्यविन्दत्· *Caus.* tradere. R. Schl. I. 2. 9.: वल्कलन् तस्मै गुरवे प्रत्यवेदयत्·

3. विद् 7. *A.* existimare, putare, habere, censere. Bhatt. 6. 39.: लोको ऽयम् मां विन्ते निष्पराक्रमम्· 2) invenire, adipisci (v. 2. विद्). Mah. 3. 15388.: न सुखं विन्दते जनाः· *Etiam P.* Mah. 3. 8123.: विन्द्याद् बहुसुवर्णकम्; 8153.: गोसहस्रफलं विन्द्यात्·

c. प्रति *P.* obtinere, accipere. Mah. 3. 8420.

4. विद् 4. *A.* (v. 2. विद् *Pass.*)

c. निस् se ipsum contemnere (v. निर्वेद्). Mah. 3. 14792.: सुवाससो हि ते भार्या वल्कलाजिनसंवृताम्। पश्यन्तु दुःखिताङ् कृष्णां साच निर्विद्यताम् पुनः· — निर्विण्ण se ipsum contemnens. Hit. 31. 13.

5. विद् 10. *P.* habitare.

6. विद् (r. 1. विद्) sciens, gnarus, *in fine comp.* Dr. 8. 18.

विदग्ध v. 1. दह् praef. वि·

विदर्भ *m. pl.* nomen regionis (Wils. विदर्भ *m.* विदर्भा *f.* «*a district and city to the south-west of Bengal, the modern* Bara-Nagpor *or* Berar *proper*».) N. 1. 5. 2. 26. *Etiam sing.* N. 1. 32.

विदर्भनगरी *f.* (e praec. et नगरी urbs) nomen urbis (v. praec.). N. 1. 23.

विदारण *n.* (r. दॄ praef. वि s. अन) actio lacerandi, dilacerandi, rumpendi, findendi.

विदाहिन् (r. दह् praef. वि s. इन्) urens. Bh. 17. 9.

विदिश् *f.* (*karm.* e वि et दिश् plaga, regio) intermedia plaga. N. 21. 2.

विदुष् v. विद्वस्·

विदूषक *m.* (r. दुष् in formâ Caus. - v. gr. 524. - suff. अक) persona dramatis jocosa. Ur. 13. 2. Lass. 87. 6.

विद्ध v. व्यध्·

विद्या *f.* (r. 1. विद् s. या) scientia. Hit. 3. 5. 7. 9. 11.

विद्याधर *m.* (e praec. et धर) nomen Geniorum ordinis. Lass. 50. 10.; *v. sq.*

विद्याधरी *f.* (a praec. signo fem. ई) Fem. praecedentis. Hit. 63. 16.

विद्यावत् (a विद्या s. वत्) scientiâ praeditus. In. 4. 3.

विद्युत् *f.* (r. द्युत् fulgere q. v. praef. वि) fulgur. N. 13. 53.

विद्वस् (r. विद् s. वस्, v. gr. 235. et 605.) sapiens, gnarus. N. 12. 78. 24. 28.

विद्वेषण *n.* (r. द्विष् odisse praef. वि s. अन) odium, inimicitia. N. 9. 9.

1. विध् 6. *A.* (ut videtur, e धा abjecto आ, praef. वि, विधाने *K.* विधौ *P.*) i. q. धा praef. वि·

2. विध् v. व्यध्·

विध *m.* विधा *f.* (r. धा praef. वि) genus, species, natura, indoles, proprietas, *praesertim in fine comp. bah.* N. 1. 29. 12. 39. Bh. 7. 16. 11. 53. 15. 14. Sa. 3. 10. A. 7. 8. (Boruss. vet. *wida-s, wid-s*, fem. *wida*, in *sta-wida-s, sta-wids* talis, *ka-wid-s* qui, qualis, fem. *ka-wida*; *kitta-widin, kitte-widei* alio modo.)

विधन (*bah.* e वि et धन divitiae) pauper.

विधनता *f.* (a praec. s. ता) paupertas. Hit. 31. 14.

विधवा *f.* (marito orbata *bah.* e वि et धव maritus) vidua. Br. 2. 10. (Lat. *vidua*, boruss. vet. *widdewû*, slav. *vdova*, goth. *viduvô*, Them. *viduvôn*; hib. *feadhb.*)

विधा v. विध·

विधातृ *m.* (r. धा praef. वि s. तृ) cognomen dei *Brahmae.*

विधान *n.* (r. धा praef. वि s. अन) modus, norma, praeceptum. Su. 1. 22. 25. Bh. 17. 24.

विधि *m.* (r. धा praef. वि s. इ) 1) norma, praeceptum, *praesertim* quod sacris libris praescribitur. Bh. 17. 1. 2) modus. N. 17. 26. 3) fatum, sors. N. 12. 98. 13. 31.

विधिवत् (e praec. et वत् sicut) sicut norma, praeceptum, ad normam, ex praecepto. In. 2. 15.

विधु *m.* luna. Sring. 2.

विधुर (e वि et धुर quod simplex non invenitur, v. धुर्)